

VOORWOORD

Het is opvallend hoeveel bijdragen in verschillende media teruggrijpen naar de ‘evolutionaire psychologie’. Een bijdrage over sapioseksualiteit, de slappe lach, roddel, ergernis over langdurig winderig weer, vooroordelen, schaamte... Telkens blijkt een evolutionair voordeel dit fenomeen te verklaren. Een psychoanalyticus noemt angst een evolutionair product. Terzelfdertijd verklaart een filosoof en groot tegenstander van de psychoanalyse het wantrouwen tegenover het vooruitgangsoptimisme ook vanuit de evolutionaire psychologie. Is de evolutionaire psychologie in trek? Vanuit deze vaststelling vroegen we collega’s om in een actueel essay hun inzicht in deze thematiek te delen. We stelden hen de vraag: ‘Welk verhelderend inzicht biedt de term ‘evolutionair voordeel’?’ Welk bronnenmateriaal geeft ons die betrouwbare informatie? Is de evolutionaire psychologie zo wetenschappelijk als ze zich voordoet? Overstijgt ze het statuut van het ge vulgariseerd psychoanalytisch onbewuste? Waarom willen we graag geloven dat we gestuurd worden door ons onbekende krachten, die echter door wetenschappers dan wel weer gekend zijn? Is haar verwijzing naar biologie, een onbetwistbaar ernstige wetenschap, geoorloofd? Steunt ze een bepaalde politiek? Is ze eerder metafysica of ideologie dan wetenschap? Of is het beeld in de media verschillend van de werkelijk wetenschappelijke evolutionaire psychologie? We kregen een reeks indrukwekkende reacties. Een aantal zijn duidelijk afwijzend. Andere zijn dan genuanceerd of duidelijk pro. Met dit nummer presenteren we een interessant palet aan visies waarna de lezer zijn eigen positie kan bepalen. We kozen ervoor om de bijdragen van Johan Braeckman, Filip Buekens, Willy Coolsaet, Raf Debaene, Kristien Hens en Gie van den Berghe alfabetisch af te drukken.

De indringende mondiale realiteit dwong ons om de reeks actuele essays te laten voorafgaan door een opiniestuk van Étienne Balibar. Op de onafhankelijke nieuwssite *Mediapart* publiceerde Balibar *Palestine à la mort*.

Joren Peeters presenteert ons het leven en denken van Jean Genet (°1910 – †1985). Ondanks veel vertaald werk blijft Genet in De Lage Landen een onbekende. Dit artikel vult deze leemte op. Genet werd als kind uit een buitenechtelijke relatie door zijn moeder verstoten, waarna hij belandde in een opvangtehuis en na een diefstal in een jeugdgevangenis. Hij was landloper, militair in het Franse Vreemdelingenlegioen, homoseksueel, prostituee, smokkelaar,... Maar evenzeer was hij dichter, toneelschrijver, filmregisseur, activist, schrijver,... Genet inspireerde Sartre tot het schrijven van zijn *Saint Genet, Comédien et Martyr* (1952).

In een bibliografisch essay geeft Willem Brabants aandacht aan Latour. Erik Meganck introduceert ons in de werken van Colby Dickinson. We sluiten opnieuw af met een reeks recensies.

Henk Vandaele